

EVANJELICKÁ ALIANCIA v SR

Aliančný modlitebný týždeň 2010

10.– 17. január 2010

Na základe podnetov **Európskej evanjelickej aliancie** pre slovenské potreby
biblický výklad spracoval **Doc. ThDr. Ľudovít Fazekaš**
a modlitebné témy **Ing. Ondrej Garaj**.

Nedeľa, 10. január 2010

1/ SVEDECTVO AKO RADOSTNÁ ZVEŠŤ

(Rimanom 1,16-17)

16 Ved' ja sa nehanbím za evanjelium, lebo ono je mocou Božou na spásu pre každého veriaceho, najprv Žida, potom Gréka.

17 Pretože v ňom sa zjavuje Božia spravodlivosť z viery k viere, ako je napísané: Spravodlivý z viery bude žiť.

Na otázku, čo je náboženstvo, si svet myslí asi toto: „Náboženstvo je to, čo nám berie to, čo je najkrajšie“. S kresťanstvom máme iné skúsenosti, lebo nám kresťanstvo je to, čo nám dáva to najvzácnejšie. O tom je „evanjelium – radostná zvesť“, ktorá nám hovorí o niekoľkých ohromujúcich skutočnostiach.

Boh nás má rád (v. 16). – „Pretože v ňom sa zjavuje Božia spravodlivosť z viery pre vieru..“ Boh je spravodlivý, ale tu sa Jeho spravodlivosť prejavuje ospravedlnením práve toho, kto si narobil dlhy svojimi hriechmi. Tento nepochopiteľný plán pripravil Boh preto, že Mu prišlo ľúto dlžníkov a zľutoval sa nad nami. „Láska je v tom, nie že my sme milovali Boha, ale že On miloval nás“ (1Ján 4,10). Pritom je to láska, od ktorej nás nik a nič nebude môcť odlúčiť (Rim. 8,39). Je to tá najúžasnejšia vec: Máme Otca, sme milovaní, a to večne... Niekomu na nás záleží, hoci podľa ľudského myslenia by bolo spravodlivé odsúdiť nás.

Ježiš vzal na seba naše hriechy (v.17a). - Ján Krstiteľ povedal o ňom: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta“ (Ján 1,29). To Ján zo začiatku nevidel a divil sa, prečo ide Ježiš ku krstu, keď nemá čo vyznávať. Zbadal však, že Ježiš tým koná „(Božiu) spravodlivosť“ na ospravedlnenie ľudstva (Ján 3,15). Tak sa stalo, že ľudia išli s hriechmi ku krstu a Ježiš šiel s hriechmi od krstu. Všetok ten nevyčísliteľný dlh dal prepísať na svoj účet. Splnil tak Izaiášovo proroctvo: „Trest, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom ... Môj spravodlivý služobník ospravedlní mnohých, vezme na seba ich viny“ (Iz. 53,5.11).

Berieme vierou toto odpustenie (v.17b). - „V (evanjeliu) sa zjavuje Božia spravodlivosť z viery k viere“ (1,17). Apoštolovia boli svedkami ukrižovania a vzkriesenia, a aj my to tiež berieme nie ako to, čo sa len hovorí, ale čo sa prežíva. Evanjelium je predsa „Božou mocou“ (1,16) a účinkuje pri nás tak, že prestaneme dúfať v seba a svoju dôveru zložíme v Ježišovu obeť. Potom to aj skúsime, že sme odľahčení a dostali sme silu v pokušeniach a moc milovať a slúžiť. Tak môžeme svedčiť aj druhým a vyzvať ich, aby urobili to isté s tým istým výsledkom. Potom zistia, že Ježiš neberie, ale dáva to najkrajšie, až „kalich preteká“.

Keď máme byť svedkami, nemôžeme svedčiť o kríži a vzkriesení iba ako o historickom fakte. Fakt, že Ježiš je víťaz a že Jeho obeť je „smrťou smrti“, má aj duchovný dopad. A to môžeme zažiť aj my, keď vieru zložíme v Kristovu obeť. Tak sa Jeho víťazstvo stane naším víťazstvom. Keď my Jemu dávame svoje hriechy, On nám dáva svoju moc. Bitka je vyhratá, nemusíme viesť bezútešný život, ale pozývať aj druhých k slobode.

Modlitby:

Téma: evanjelium

Ďakujeme:

- za Božiu lásku prejavenu v Ježišovi Kristovi
- za možnosť počúvať Božie slovo
- za možnosť uveriť v evanjelium
- za výsadu pozvania k svedeckému životu

Prosme:

- za neustály duchovný pokrok a zmenu v našich myšliach
- za schopnosť žiť svedecký život
- za moc evanjelia v našich životoch
- za vládu a mocných, aby boli služobníkmi trvalých hodnôt
- za schopnosť kazateľov zrozumiteľne zvestovať evanjelium

Pondelok, 11. január 2010

2/ SVEDKOVIA PRE STRATENÝCH

(Lukáš 15,25-32)

28 Starší syn sa však nahneval a nechcel vojsť... On však odpovedal otcovi: Nikdy som neprestúpil tvoj príkaz a mne si nedal ani kozliatko.

30 No keď prišiel ento tvoj syn, pre neho si zabil vykrmené teľa.

31 Ale otec mu povedal: Teraz sa patrí veselieť a radovať, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy a ožil, bol stratený a našiel sa.

Svedkovia postupovali pri svedectvách podľa príkladu, ktorý videli na Ježišovi. On kázal a „približovali sa k nemu všetci mýtnici a hriešnici, aby ho počúvali“. Napodiv, farizeji Mu to vytýkali, lebo podľa nich sa Ježiš mal od nich odvrátiť (15,2). On tu však bol pre malých a stratených, a takto sa majú správať aj Jeho svedkovia.

Neuprednostňovať pobožných (25-28). – **O márnotrattom synovi** (Luk. 15,12-24) sa káže, o jeho bratovi (Luk. 15,25-32) sa hovorí málo, alebo sa mlčí. Keď sa na to prizrieme, zistíme, že jeden syn bol stratený ďaleko od otca, druhý bol stratený pri otcovi. Vidno to na tom, keď sa nahneval, že otec brata nie len prijal, ale vystrojil mu aj hostinu. Tým akoby súhlasil s jeho nemravnosťou. S ním jednal opačne: slúži mu mnoho rokov a neprestúpil jeho príkaz a jemu nedal ani kozliatko, aby sa zabavil s priateľmi. Cíti sa teda nadmieru spravodlivým, ktorý sa nemá z čoho kajať a brata nepovažuje ani za rodinu, keď ho nazýva „tvoj syn“.

Nesúhlasí s márnotrattíkmi (v.29-30). – Syn vlastne vytýka otcovi, že súhlasí s tým, že „premárnil jeho majetok s neviestkami“. Nie, to otec nerobil. Je mu jasné, že syn bol svojvoľný: žiadal si, čo je jeho; nie len odišiel od otca, ale odišiel do „ďalekej krajiny“ (15,13); tam majetok premárnil hýrivým životom (15,14). S tým nemožno súhlasiť, ale na tom sa syn poučil. Pokiaľ mal majetok, mal kamarátov; keď ho stratil, stratil aj priateľov. Tí ho poslali do najhoršieho zamestnania a pod úroveň nečistých zvierat! – Aj svedkovia Pánovi sa nesmú uspokojiť s tým, že ved’ „všetci sme hriešni“ a že stačí spoveď a Večera Pánova!

Žiadať pokánie (v.31-32). – Paradoxne, pri márnotrattom synovi badáme to, čo sa Bohu páči: **a) prichádza k rozumu** („vstúpil do seba“): nádenníci jeho otca majú chleba nazvyš a on tu hynie hladom (15,17); **b) riešenie je v návrate k otcovi**, ktorý prestal byť osobou, čo žiada všetko horké a odporné; **c) musí priznať svoj omyl** („zhrešil som“); **d) musí sa vzdať svojej namyslenosti**: nie je hoden byť otcovým synom; **e) chce zostať pri otcovi ako nádenník.** – Ježišovi svedkovia musia dať dôraz na pokánie človeka. Znamená to zmenu sebeckého zmýšľania a návrat pod autoritu Božiu. Iba tento zlom robí človeka Kristovým učeníkom.

Ježiš mal zmysel pre malých, slabých, poblúdených, hriešnikov. Nesúhlasil s nimi pri ich minulosti, uznával však to, že ich vonkajšie stroskotanie ich viedlo ku kapitulácii vnútornej. Len tak vzniká cirkev ako spoločenstvo nasledovníkov Ježiša, ktorý bol tiež v úplnej jednote s Otcem. V podriadenosti Jemu je aj povýšenie každého človeka.

Modlitby:

Téma: Duchovný rast

Ďakujeme:

- za možnosť rásť vo viere
- za možnosť modlitby k Trojjedinému Bohu
- za Božie slovo, ktoré je aktuálne aj pre dlhoročných kresťanov
- za výsadu spoločenstva cirkvi, kde sa napomíname a povzbudzujeme

Prosme:

- aby vstúpili do seba tí, ktorí odišli od Otca
- aby sa z našich životov vytrácalo sebecké zmýšľanie
- aby ešte mnohí prijali milosť pokánia
- aby Boh rozptýlil tých politikov a mocných, ktorí podporujú nenávisť a zlobu

Utorok, 12. január 2010

3/ VEĽKÉ POSLANIE

(Matúš 28,18-20)

18 Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi.

19 Chod'te teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch...

29 A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.

Máme tu posledné Pánove slová na zemi. On odchádza, učeníci zostávajú. Jeho činnosť končí, ich činnosť začína. Tento Pánov odkaz objasňuje, na čo vlastne k nám prišiel a ako si predstavuje pokračovanie svojho diela na zemi. Ukazuje, aké je naše postavenie, aké sú naše povinnosti i zdroje našej sily.

Na akom základe máme pracovať? (v.18). – „Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi“, to je konečný výsledok, čo sa javilo už predtým. Bolo to vidieť na tom, že Ježiš „učil ako taký, ktorý má moc, a nie ako ich zákonníci“ (Mat. 7,28), že robil zázračné skutky. Ľudia začínali tušiť, že je tu niekto výnimočný. Protivili sa Mu však démoni, ale aj zbožní kňazi a teológovia. Nakoniec to všetko odovzdali politikom, ktorí Ho ukrižovali. Avšak Ježiš smrťou zničil toho, čo mal moc smrti a po vstupe „zasadol po Božej pravici“ a stal sa tak Otcovým spoluvládcom (Ž 110,1). To nám dáva ohromné sebavedomie. Sme malí služobníci veľkého Pána!

Čo máme robiť? (v.19-20a). – Doslova: „Získavajte za učeníkov všetky národy“. Pán nás učí ísť s Ním, aby sme aj my učili ísť s Ním druhých. Slovom i činom. Postavil nás na nohy, ale nie na to, aby sme Ho oslávili „kolotancom“, ale aby sme šli k druhým, ktorí radosť nemajú. Isteže, sme ako nemocnica a máme sa dezinfikovať a oddeliť od sveta. Ale aj ísť do sveta a zaniest tam uzdravenie. Na nás čakajú pacienti, a ich liečenie nie je len vecou misionárov, ale každého z nás. Máme zvláštne dary. Nie každý je misionár a evanjelista, ale každý dostal dar lásky, v ktorom môžeme priviesť pacienta k Nemu. To stačí, ale to musí byť!

Na čo sa spoliehať? (v.20b). – Keď sme Pánovými svedkami, môžeme sa spoliehať na to, že On je s nami. Keď sme stavali modlitebňu, tak ten, kto prišiel do práce, sa nemusel o nič starať, lebo všetko mal v ruke vedúci stavby. Stačilo prísť a murovať, pokrývať, natierať. Odkiaľ sú na to peniaze, kto privezie tehly, atď. – to bola vec vedúceho. My sa aj vyberieme na stavbu, ale chceme stavať z vlastných zdrojov. Pán vraví: „Hľa!“ Je to výzva, aby sme si to všimli, že „Pán platí svoje dlhy“ a dáva, čo Jeho pracovník potrebuje. Jeho práca na Jeho náklady! To však platí len pre Jeho robotníkov, ktorí nechcú iba „sladké ničnerobenie“.

Pán nám daroval uzdravenie, ale teraz čaká, že o tom budeme vydávať svedectvo: „Budete mi svedkami“. Nechce, aby sme my sami liečili, to si ponechal On. Praje si však, aby sme chorým ľuďom o Ňom povedali a k Nemu ich pozvali. Môže sa to diať na veľkých evanjelizáciách, ale aj tým, že pozveme známych do svojich domácností, ukážeme im na uzdravené rany, a „keď treba, použijeme aj slová“. Ľudí, konečne, najviac presvedčí nie to, čo od nás počujú, ale to, čo na nás vidia. V tejto službe je budúcnosť cirkvi, bez toho je zbytočná.

Modlitby:

Téma: Evanjelizácia a misia

Ďakujeme:

- za misionárov a evanjelistov, ktorí investovali celý svoj život službe zvestovania evanjelia
- za všetky príležitosti, keď vydávame o živom Bohu svedectvo životom i slovom
- za misijné a iné organizácie, ktoré nám pomáhajú v našej službe zvestovať evanjelium
- za to, že sa aj finančne môžeme podieľať na zvestovaní evanjelia

Prosme:

- za služobníkov slova, aby ich zvesť bola zrozumiteľná a jasná
- za pôsobenie moci Ducha Božieho, ktorý usvedčuje z hriechu
- za vzdelávanie a prípravu nových duchovných
- za svetovú misiu

- za politikov, aby vedeli správne formovať vzťahy k iným náboženstvám najmä k islamu

Streda, 13. január 2010

4/ UTEKAJÚCI SVEDOK

(Jonáš 1)

1 Raz zaznelo slovo Hospodina Jonášovi, synovi Amittajovmu:

2 Vstaň, choď do Ninive, do veľkého mesta, a volaj proti nemu, lebo jeho zloba vystúpila pred oči moje.

3 Jonáš vstal, aby ušiel pred tvárou Hospodina do Taršiša.

Sme v 8. stor. pred Kristom, vzniká silná asýrska ríša, ale už sa ukazuje jej zloba.

Boh ju však nechce zničiť, preto do nej posielal svojho svedka, proroka Jonáša, aby ju vyzval k pokániu, t.j. uznaniu Božieho panstva. Mal byť pre ňu soľou, ktorá by ju očistila. Ako to dopadlo?

Svedok uteká (v.1-3). – Jonáša posielal Boh do Asýrie, Jonáš však „uteká pred tvárou Hospodina do Taršiša“ (1,3). Nemyslí si, že by mohol ujsť pred Bohom, uteká však tak, že neposlúcha rozkaz. Asýria leží na východ od Izraela, Taršiš opačne na západ v dnešnom Španielsku. Jonáš žil v Božej blízkosti, Boh si ho vyvolil za svoj nástroj, ale on sa nechce deliť s pohanmi o požehnanie a spásu. – To je slovo tvrdej sebakritiky autora tohto proroctva. Nie sme tu zasiahnutí aj my? Soľ môže pomiešaním so špinou stratiť svoju silu a potom už len ju vyhodíť von. Môžeme milosť dostať, ale zabudnúť, že ju máme podať ďalej!

Boh svedka zastavuje (v.4-7). – Raz hovoril Boh tak, že Jonáš počul, teraz hovorí tak, že to svedok cíti. Strhla sa búrka. Zvlášť, že pohanskí námorníci tomu rozumejú a volajú k svojim bohom. Jonáš však zišiel do podpalubia a zaspal tvrdo. Čo ho malo zobudiť, to ho uspalo. Vyrušil ho však kapitán, ktorý ho obviňuje, že teraz nie je čas na spanie: „Čo tu robíš, ty spachtoš?“ (1,6). Zvlášť, že búrka uspala Jonáša. Možno aj nám Pán hovorí pomocou choroby, bolesti, ťažkostí a namiesto toho, aby sme sa prebrali, tvrdo zaspíme. Možno niekto aj počuje, že mu horí strecha nad hlavou, ale potom sa obráti a spí ďalej.

Svedok sa priznáva (v.8-16). – Zo začiatku Jonáš nechápe vinu. Iba námorníci spoznali, že búrka prišla pre previnenie niekoho z nich, ale nikto sa nehlásil, tak musia to zistiť losovaním. Našťastie, Jonáš vyznal kapitánovi svoju vieru v Hospodina, a to spolu s priznaním, že uteká pred Bohom. Dokonca vynesie nad sebou aj rozsudok, že celá táto búrka ustane len tak, keď ho hodia do mora. Námorníci sú statoční a usilujú sa veslovaním vrátiť k pevnine, ale nemôžu. Keď námorníci Jonáša hodili do mora, búrka prestala. Boh Jonáša zastavil, ale so svojím svedkom mal ohľadne záchrany pohanov ešte aj iné plány.

Jonáš je zvláštny svedok! Boh ho poslal do Ninive k pohanom, aby ich zastavil v ich zlobe a aby tak nezahynuli. U neho však nastáva celkom iná skutočnosť: ninivskí pohanovia nemajú z neho požehnanie, ba pohanskí námorníci sú ohrození smrťou. Akoby bol Jonáš nakazený nejakou infekčnou chorobou! Jediným riešením je tu teda to, že sa zbavia jeho prítomnosti. Nemali by sme to vztiahnuť na seba? Dostávajú sa v styku s nami ľudia k záchrane, alebo k ohrozeniu? Kiež nám je Pán milostivý, aby sme roznášali spasenie!

Modlitby:

Téma: Biblia

Ďakujeme:

- za Bibliu, ktorú máme k dispozícii v zrozumiteľnom jazyku
- za všetky napomenutia a povzbudená pre Boží ľud
- za Božie slovo, ktoré počúvame

Prosíme:

- za rozširovanie Biblie po svete aj na Slovensku
- za preklady Biblie do všetkých jazykov
- za to, aby si mnohí zamilovali Bibliu
- aby rodičia vedeli deťom odovzdať lásku a zvyk každodenného čítania Biblie

Štvrtok, 14.január 2010

5/ ZDOKONALENIE SVEDKA

(Jonáš 2)

1 Potom Hospodin prikázal veľkej rybe, aby Jonáša zhltila.

Jonáš bol v bruchu ryby tri dni a tri noci.

2 Jonáš sa z brucha ryby modlil k Hospodinovi, svojmu Bohu.

3 Hovoril: Zo svojho súženia som volal k Hospodinovi a on ma vypočul ..

5 Som zahnaný spred tvojich očí, ale chcem uzrieť tvoj svätý chrám...

9 Tí, čo uznávajú klamných bôžikov, opúšťajú toho, ktorý je verný...

10 Spása je u Hospodina.

Boh svojho svedka zastavil na úteku a ten aj zbadal, že urobil niečo neprístojné. Aby však mohol o niečom vydať svedectvo, potreboval získať s Bohom novú skúsenosť. Veď kto nemá nové a nové skúsenosti, toho „svedectvo“ nevedie druhých k činu, ale je iba zbierkou nábožných slov. Jonáš vo veľrybe obnovuje a zdokonaľuje podriadenosť Bohu. Ako?

V katastrofe uvidel milosť (v.1-2). - Zhltnutie rybou je obvykle koniec človeka, ale tu to bola možnosť obživenia. Jeden náš brat bol v mladosti veľký futbalista a kvôli futbalu zanechal aj rodinu aj cirkev. Kvôli futbalu by bol dal aj dušu. A čo sa stalo? Zlomili mu nohu. Dostal sa do nemocnice, musel tam premýšľať, a takto sa obrátil! Tak aj Jonáš už nemal inej možnosti, a tak sa začal modliť a za tri dni bol zase Boží. Jeden človek mi povedal, že sa obráti, keď pôjde do penzie. Penzie sa však nedožil! Tu je výzva: Čo máš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra. Použi stroskotanie za východisko k Spasiteľovi!

Zbadal v Bohu darcu života (v.3-8). - Jonáš uteká spred tváre Hospodinovej, lebo sa mu zdá, že cesta s Ním ho vedie do suchého života bez šťavy. Na svojom úteku sa však dostal nie len do neradostného polohy, ale priamo do záhuby. A tu sa v ňom znova obnovila túžba po Bohu. Mal ju už niekedy, veď iba tak okúsil oplývajúcu milosť, o ktorej mal vydávať svedectvo. A tu na dne vraví: „Som zahnaný spred tvojich očí, ale chcem uzrieť tvoj svätý chrám“ (2,5). Chrám bol pre Židov miestom Božej prítomnosti a bol iba opisom Boha. Jonáš predtým uteká spred tváre Hospodina, teraz ju chce vidieť, lebo len pri nej je život.

Zistil, že satan je klamný (v.9-11). - To bola druhá stránka veci. Isteže, s tým, že pohan-ské modly a za nimi stojaci bôžikovia sú klamliví, už mal Jonáš skúsenosti aj predtým. Veď to bola základná myšlienka Izraela: „Ja som Hospodin, tvoj Boh, nebudeš mať iných bohov okrem mňa“ (2M 29,2n). Len časom mu satan podsunul myšlienku, že pravdou nie je to, čo sa nevidí, ale čo vidno na povrchu. Pohanovia sa hnali za tým, čo bolo sladké, krásne a mocné a Jonáš sa dal tiež zlákať tým, že je lepšie žiť podľa svojich žiadostí, lebo to dáva viac slobody. Jonáš až teraz zase spoznáva, že jeho sloboda a svojvoľnosť ho práve zotročuje. Svedok Pánov musí svedčiť o skúsenosti, že „len v Tvojom zajatí, môj Pane, voľný som ... veď slobodu mi dá len pevnosť Tvojich pút“. Obrátením celá záležitosť neskončila, lebo sa mylíme a znova odbočujeme od Pána. Je to milosť, keď sa v nezdare zase navraciame.

Modlitby:

Téma: Prenasledovaná cirkev

Ďakujeme:

- za statočnosť a odvahu všetkých svedkov viery v krajinách prenasledovania kresťanov
- za to, že Boha zjaveného v Pánu Ježišovi Kristovi nepremôže žiadna ľudská zloba

Prosíme:

- za ochranu pre tých, ktorí sú za svoju vieru v Krista prenasledovaní, väznení, trápení, vyhánaní
- za kresťanov v islamských, budhistických krajinách
- za náboženskú slobodu vo všetkých krajinách
- za prenasledovateľov kresťanov, aby osobne prežili Ježišovu lásku
- aby kresťania v slobodných krajinách prežili zodpovednosť za vieru prenasledovaných bratov a sestry

Piatok, 15. január 2010

6/ ZVEŠŤ O ZÁHUBE MODLÁROV (Jonáš 3)

2 Vstaň, choď do Ninive a zvestuj mu posolstvo, ktoré ti poviem...

4 Jonáš vošiel do mesta volal: Ešte štyridsať dní a Ninive bude rozvrátené.

5 Ninivčania uverili Bohu...Kráľ dal vyhlásiť:

8 Nech sa každý odvráti od svojej zlej cesty. 10 Boh oľutoval zlo a neurobil to.

Jonáš si ohľadne svojej neposlušnosti dal s Bohom veci do poriadku. Satanovo myslenie uvidel ako zvod na hriech a Hospodina ako darcu krásneho života. Nebolo však všetko hotové, pretože okrem Boha tu boli aj pohanskí ľudia. K tým bol predsa poslaný. Čo s nimi? Najprv ich nechal, teraz má k nim ísť – ako si to poskladá?

Pohania si zaslúžia odsúdenie (v.1-3). – Jonáš dostáva milosť, že Hospodin ho zavolať druhýkrát. Lenže v Jeho slove sa hovorí o Ninive ako o „veľkom meste .. na tri dni chôdze“, čím sa naráža nie tak na jeho veľkosť, ako skôr na jeho dôležitosť „pred Bohom“ (3,3). Jonáš teda vošiel do mesta a strávil deň v ňom tak, že pri svojej obchôdzke zvestoval: „Ešte štyridsať dní a Ninive bude rozvrátené“ (3,4). Vidíme, ako sa mu pritom rozjasnili oči a stuhol hlas. To je ono! Predtým utiekol, lebo mu nechcel pomôcť. Teraz prišiel, lebo mu smie ohlásiť skazu. Za tých 40 dní sa poteší zvestou o skaze celému mestu. Je istá, lebo Boh je verný.

Pohania sa poddali Bohu (v.3-9). – Ninivčania uverili Bohu a dali sa presvedčiť o svojej vine a o oprávnenosti Jeho trestu, ako aj o jeho uskutočnení. Urobili to jednak kulticky, že si obliekli kajúcne šaty a vyhlásili pôst. Ba ich kráľ nariadil pôst nie len pre ľudí, ale aj pre dobytok, a čo je hlavné, prikázal: „Nech sa každý odvráti od svojej zlej cesty a od násilia, ktoré má na rukách“. Ako akési tušenie vyslovil, že Boh za istých okolností môže zmeniť svoj spravodlivý plán (3,8). Nemyslel tu nejakú Jeho slabosť, ktorú mali spolu s inými národmi, že by tým uhoovorili a naklonili si Boha, ale na Jeho ľútosť, ktorá nepozná uprednostňovanie ľudí.

Boh oľutoval zlo (v.10). – Pokánie týchto násilníckych pohanov nás môže prekvapiť, ale najmä to, že Boh zmenil svoj plán. Dôležité je tu to, že „Boh videl ich konanie, že sa odvrátili od svojich zlých ciest ... a oľutoval zlo.“ (3,10). Boh nie je žalobca, ktorý vidí len vinu a ktorý ju chce dokázať každým spôsobom aj proti obhajcovi. Nie, On nie je len žalobca, ale aj obhajca. Keď vidí, že obžalovaný si priznal vinu a urobil opatrenia, aby prestal robiť protizákonnosť, vtedy je spravodlivým sudcom a mení plán. Tak môžeme porozumieť „ľútosť“ Boha. My ľutujeme vtedy, keď sme sa pomýlili, Boh ľutuje, ak sa človek kajá, lebo nestrestá kajúceho.

Jonáš má videnie vtedajšieho židovstva, že Božím vyvolením je Izrael uprednostnený. A ako taký bude mať požehnanie, kým iné národy budú mať na tom tiež podiel, ale len nakoniec (Iz.: 2,2-4). Pre svoju odlúčenosť od Izraela zatiaľ podliehajú Božiemu hnevu. V tom dostal Jonáš dôležitú informáciu, že niet privilegií, je len pre každého možnosť poddať sa Hospodinovi. Zvestujme to aj my ľuďom zo sveta, že nemusia zahynúť, v službe Bohu majú neklamnú nádej!

Modlitby:

Téma: Božia láska k svetu

Ďakujeme:

- že Boh miluje svet
- že Boh je iniciatívny vo svojej láske
- že mení zámer súdu, ak ľudia činia pokánie

Prosme:

- za našu odpoveď na Božiu lásku
- za oddaný život Bohu
- za účinné pokánie mnohých
- za milosť ku pokániu za všetky chyby a hriechy, najmä vedúcich

Sobota, 16. január 2010

7/ SVEDECTVO O BOŽEJ LÁSKE (Jonáš 4)

1 Jonáš to pokladal za veľmi zlé a nahneval sa...

3 Tak teda, Hospodin, vezmi mi život....

6 Jonáš vyšiel z mesta a urobil si tam striešku a sedel pod ňou v tône, aby videl, čo bude s mestom...

10 Boh povedal Jonášovi: Tebe je ľúto ricínovníka

11 a mne nemá byť ľúto Ninive, veľkého mesta, v ktorom je 120 tisíc ľudí..?

Boží svedok je človek, ktorý podáva správu o tom, čo zažil v spoločenstve s Bohom, aby pomohol druhým ľuďom. Jonáš zažil už to, že mu Pán odpustil jeho neposlušnosť. Boh je veľký a spravodlivý, ale odpúšťa tomu, kto zbadal svoju chybu a obrátil sa k Nemu. Jonáš však nevedel túto Božiu lásku rozšíriť aj na druhých, najmä nie na pohanov.

Nechápaná láska (v.1-5). – Jonáša potešila Božia láska, ale ohľadne Božej lásky k pohanom mal iný postoj: nahneval sa! V nebi je radosť nad jedným kajúcnikom (Luk. 15,7), ale u proroka je hnev! Má pravidlo, že modlári musia byť zničení podľa Božieho zákona, a naraz je Boh milostivý a ľutuje zlo! Za takejto situácie sa mu neoplatí žiť. Stojí na svojom: vyjde z mesta, aby čakal, že sa splní Božie slovo o zničení Ninive! – Keď okúsime Božiu lásku, ani nevidíme, aké veľké záväzky tým na seba berieme: jednať s neveriacimi tak, ako Boh jedná s nami! Prešetrite, či sa nepodobáme Jonášovi, ktorý zakázal Bohu milovať neveriacich!

Sebecká láska (v.6-9). – Udalosti pokračujú ďalej. Slnko praží na čakatela, Hospodin mu dal veľkolistú rastlinu na chládok. Tomu sa Jonáš raduje, ale keď rastlina vyschla, zase sa mu neoplatí žiť. Nevidel veľkosť u človeka, ktorý „mal ťažký život, ale žil“, lebo slúžil padlej žene a jej bezbrannému dieťaťu (V. Hugo). Jonáš vidí zmysel života v tom, že v pohodlí čaká na záhubu modlárov, ktorí ale urobili pokánie. – Tu si musíme položiť vážnu otázku, či sa aj my v protestantských cirkvách nepodobáme Jonášovi. Zmysel života vidíme v tom, že sa radujeme zo spasenia a osud neveriacich je nám ľahostajný. Čo robíme na jeho zlepšenie?

Boh je láska (v.10-11). – Sú dve podoby lásky. Ľudská podoba je u Jonáša, ktorý mal rád rastlinu, čo mu robila chládok. Božia láska chce zachrániť pohanov, ktorí mu neurobili nič dobého, ibaže sa kajali. – Znakom Božej lásky je aj to, že sa vzťahuje na všetkých. Boh si zamiloval Izrael, ale nie preto, aby sa v nej Izrael kochal, ale aby ju rozšíril ku všetkým ľuďom. – Základom Božej lásky je to, že dôvod milovať má sama v sebe. Cíti ľútosť nad národom, v ktorom sú tisíce malých detí bez pravej známosti, ba ktorý sám sa podobá nedospelým deťom. Miluje ich nie preto, že oni sú dobrí, ale že On je dobrý. Stačí Mu, keď zlý vyzná svoje poklesky.

„Tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna“ – to je najdojímavejšia skutočnosť pre ľudí. Prijali sme ju, ale Boh si praje, aby sme ju šíрили ďalej, lebo ináč sa aj pri nás pokazí. Je tu výstraha pre cirkvi: jazierko vodu prijíma, ale keď ju neodvádza ďalej, stane sa močiarom, ktorý kazí sám seba. Tu je vysvetlenie biedy mnohých zborov!

Modlitby:

Téma: voľby 2010

Ďakujeme:

- za všetkých ľudí vo verejných funkciách, ktorí zastávajú kresťanské hodnoty
- za demokratické zriadenie, ktoré napriek nedostatkom je najlepšie, aké máme
- za slobodu k voľbám

Prosíme:

- aby sa predvolebná manipulácia voličov reklamou minula cieľa, aby ľudia poznávali pravú tvár politických strán a politikov
- aby ľudia mali jasnú myseľ pri rozhodovaní, komu dajú hlas
- aby všetci kazatelia a zvestovatelia vedeli pomáhať ľuďom orientovať sa v politických a verejných hodnotách
- za cirkvi a ich členov, aby vedeli rozlišovať duchov, najmä u politikov
- aby Pán Boh daroval národu morálne zodpovedných politikov

- aby sa uvedomelí kresťania politicky angažovali a tak vnášali kresťanské hodnoty do verejného života

Nedeľa, 17. január 2010

8/ KU KOMU SA PRIBLIŽIME?

(Luk.: 10,25-37)

30 Istý človek dostal sa do rúk zbojníkov, ktorí ho ozbíjali a nechali polomŕtveho.

31 Kňaz ho síce videl, no obišiel ho.

32 Takisto aj levíta.

33 Pocestný Samaritán, keď ho uvidel, prišlo mu ho ľúto

34 a postaral sa o neho... 37 A Ježiš povedal: Chod' a rob podobne.

Svedok je poslaný do sveta, aby dokázal druhým lásku, ktorú zažil sám od bohatého Otca. Je viazaný prikázaním milovať Boha z celého srdca a blížneho tak ako seba samého. Židia však mali veľký problém, kto je ich blížnym, a teda hodným ich lásky. Tak videli, že sú aj ľudia, ktorí toho nie sú hodní. Čo teda má robiť Kristov svedok?

Blížnemu nesmie ubližovať. – To robili v prvom rade zbojníci, ktorí pútnika z Jeruzalema ozbíjali, doráňali a nechali polomŕtveho. Nebol hoden ich lásky, pretože lásku mali len sami k sebe a svojim peniazom. Ale ani kňaz a levíta k nemu nemali lásku, a obišli ho. Iste z lásky voči Písmu. To zakazuje kňazom poškrabovať sa dotykom s mŕtvym (3M 21,1nn). Síce nevedeli, či žije, ale oni počítali so 120%. „Sicher je sicher“. Keď sa ho nedotknú, nič sa nestane, ale keď sa dotknú, zanečistia sa. Šli z chrámu, nie do chrámu, ale aj doma museli byť čisti voči rodine. **A tak z lásky k Bohu obišli človeka! Aj to je neláska!**

Musí blížnemu slúžiť. – To vidíme na pocestnom obchodníkovi. Bol to Samaritán, ktorého Židia považovali za polopohana. Samaritáni naozaj používali len Päť kníh Mojžišových a ostatok Biblie odmietali. Veľa teda z Biblie nemohol vedieť, ale on sa dočítal práve v 3M 19,18 o láske k blížnemu a vzal to doslovne. Pri pohľade na raneného „prišlo mu ho ľúto“. Tak ho ošetril olejom a vínom, vyložil na osla, zaviezol ho do hostinca a postaral sa o neho. Na druhý deň musel ísť za svojím obchodom, ale potom sa s hostinským vyrovnal. Keby ho bol stretol Ježiš, kto vie, či by ho nebol povolal za učeníka. **Málo teológie, veľa služby!**

Musí sa k blížnemu priblížiť. – Ježiš sa pýta zákonníka, kto je to vlastne blížny. „Ten, čo preukazuje milosrdenstvo“, odpovedá. Išlo mu najprv o to, kto sa k nemu priblížil a stal sa hodným jeho záujmu. Pán mu ukazuje, že blížny nie je ten, kto sa priblížil k nám, ale komu sme sa priblížili my. Zbojníci blížnemu ubližovali, zákonník v blížnom videl toho, kto sa priblížil k nim. Nakoniec však poznal, že to je ten, ktorému sme sa my priblížili a komu máme preukázať všemožnú pomoc. – To je vodidlo aj pre nás. Svet je plný ozbíjaných a ranených ľudí. Svedkovia sú ľudia, ktorým je ich ľúto a pomôžu im. V takejto aktivite leží budúcnosť cirkvi.

Ak sa nenaučí približovať sa k ľuďom, jej dni sú zrátané!

Zbojníci blížnemu ublížili, kňazi blížneho obišli a zákonník mu kázal prísť bližšie. Ježiš však prišiel blízko k nám. Prijal podmienky nášho poníženého ľudského života. Prišlo mu nás ľúto, tak že za nás vydal nielen peniaze, ale vlastný život. **Za svedkov chce mať nie tak zbožných a vzdelaných, ako skôr súcitných a obetavých ľudí. Tu je budúcnosť cirkvi!**

Modlitby:

Téma: podľa miestnych okolností a potrieb ľudí v mieste zhromaždenia

Vďaky:

Prosby: